

ЧАРОВНА КУЋИЦА НА ДРВЕТУ бр. 14

ДАН КРАЉА ЗМАЈЕВА

Мери Поуп Озборн
Илустровао Сал Мердока

Превела
Милица Цветковић

мала лагуна

Наслов оригинала

Mary Pope Osborne

DAY OF THE DRAGON KING

Text Copyright © 1998 by Mary Pope Osborne

Illustrations Copyright © 1998 by Sal Murdocca

Published by arrangement with Random House Children's Books,
a division of Random House, Inc.

Translation Copyright © 2007 за српско издање, ЛАГУНА

Садржај

Пролог	9
1. Књига на бамбусу	13
2. Крдо крава	20
3. Ткаља свиле	27
4. Велики зид	33
5. Учењак	39
6. Краљ змајева	45
7. Спаљивање књига	51
8. Гробница	58
9. Свилена стаза	67
10. Древна легенда	75

Питеру и Ендрју Бојсу

Пролог

Једног летњег дана у Жапчевом Рукавцу у Пенсилванији на дрвету у шуми појавила се тајанствена кућица.

Осмогодишњи Џек и његова седмогодишња сестра Ени попели су се у ту кућицу на дрвету. Открили су да је пуна књига.

Ускоро су схватили да је кућица чаробна. Она их је носила на места из тих књига. Само је требало да покажу слику и пожеле да оду тамо.

С временом су сазнали да кућица припада Моргани ле Феј. Моргана је библиотекарка

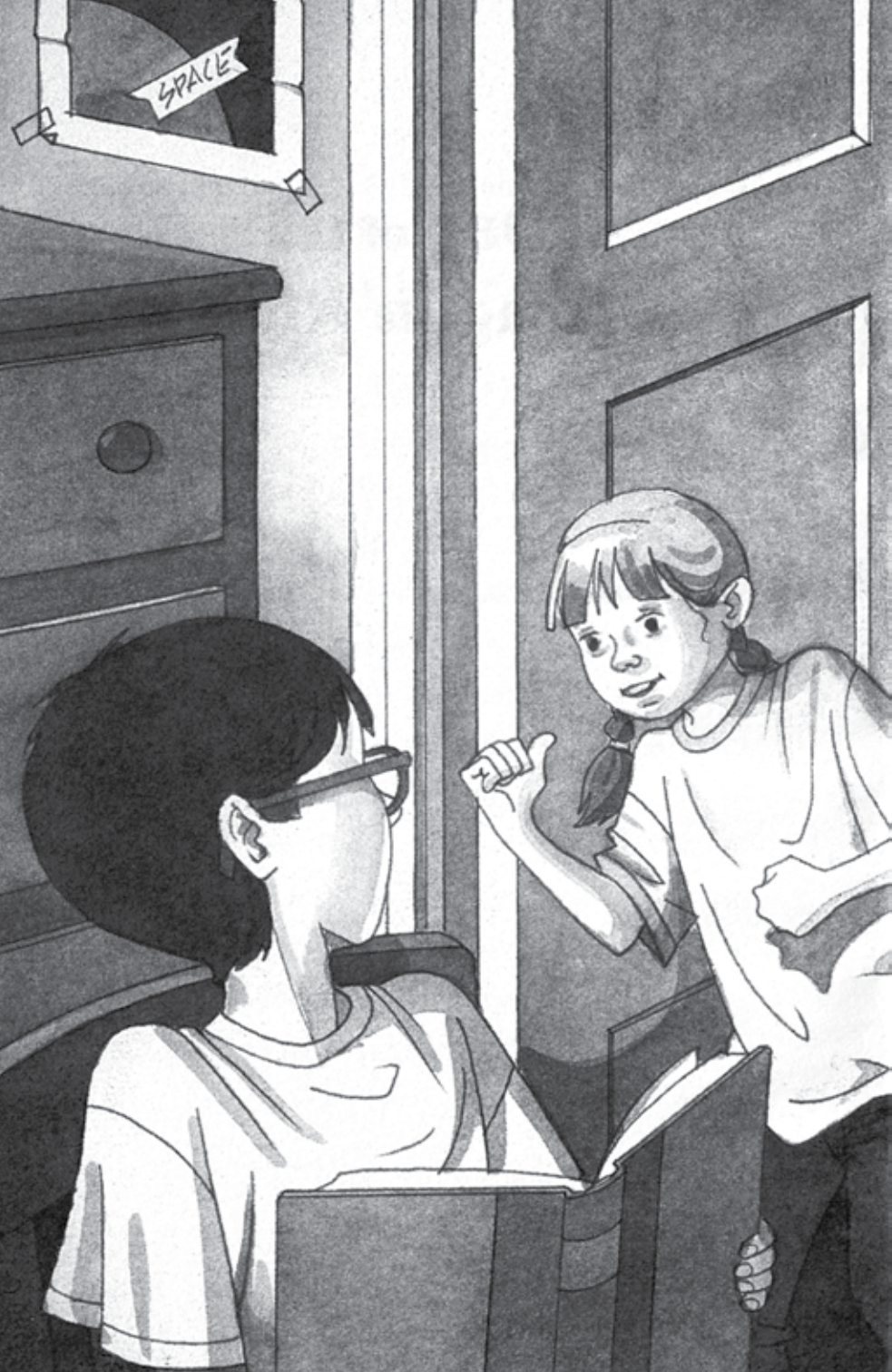
чаробница из времена краља Артура. Она путује кроз време и простор и сакупља књиге.

У књизи Чаробна кућица на дрвету бр. 12, *Бели медведи у време спавања*, Џек и Ени су решили последњу од четири древне загонетке и постали мајстори библиотекари. Да би им помогла у будућим задацима, Моргана је Џеку и Ени дала тајне библиотекарске чланске карте са словима **М Б** на њима.

Прва четири задатка Џека и Ени као мајстора библиотекара јесу да спасу приповетке из прастарих библиотека. Кад су окончали први задатак (Чаробна кућица на дрвету бр. 13, *Одмор под вулканом*), Моргана их је замолила да се врате у кућицу на дрвету за две недеље да би отишли у Кину и спасли још једну приповетку.

Две недеље су прошле...

ДАН КРАЉА ЗМАЈЕВА

1.

Књига на бамбусу

Ени је завирила у Цекову собу.

„Јеси ли спреман да идемо у Кину?“, питала га је.

Џек је дубоко удахнуо.

„Свакако“, одговорио је.

„Понеси своју тајну библиотекарску карту“, рекла је Ени. „Ја сам своју ставила у џеп.“

„Важи“, рекао је Џек.

Отворио је највишу полицу свог плакара и извадио танку дрвену чланску карту. Слова М Б засијала су на светлости. Џек је убацио карту у ранац. Затим је убацио свеску и оловку.

„Хајдемо“, рекла је Ени.

Џек је навукао ранац на леђа и кренуо за њом.

Шта ли нас данас чека?, питао се.

„Бао, мама!“, рекла је Ени пролазећи поред маме у кухињи.

„Куда ћете?“, питала их је она.

„У Кину!“, одговорила је Ени.

„Сјајно“, рекла је мама и намигнула им, „лепо се проведите.“

Да се њроведемо?, помислио је Џек. Помислио је да *њровод* баш и није права реч.

„Пожели нам срећу“, рекао је док су он и Ени ишли према улазним вратима.

„Срећно!“, викнула је њихова мама.

„Кад би само знала да се не шалимо“, прошапутао је Џек Ени.

„Да“, сложила се Ени и осмехнула се.

Напољу је било сунчано. Птице су певале. Џек и Ени су се упутили улицом према шуми Жапчевог Рукавца.

„Питам се да ли ће време бити овако лепо и у Кини“, рекла је Ени.

„Не знам. Сети се, Моргана је казала да ће ово бити веома страшна пустоловина“, подсетио ју је Џек.

„Пустоловине су нам увек страшне“, рекла је Ени. „Али увек сретнемо животиње или људе који нам помогну.“

„То је истина“, потврдио је Џек.

„Кладим се да ћемо данас да упознамо неког *сјајног*“, рекла је Ени.

Џек се насмејао. Узбуђење је почело да му превладава страх.

„Хајде да пожуримо!“, рекао је.

Утрчали су у шуму Жапчевог Рукавца. Провлачили су се кроз високо дрвеће све док нису стигли до једног огромног храста.

„Здраво!“, зачуо се благи глас који су добро познавали.

Подигли су главе. Моргана је вирила из чаробне кућице на дрвету.

„Спремни за ваш следећи задатак мајстора библиотекара?“, питала је.

„Јесмо!“, узвикнули су Џек и Ени углас.

Ухватили су се за лествице од канапа и почели да се пењу.

„Је л' и даље планираш да нас пошаљеш у Кину?“, питала је Ени када су се попели у кућицу на дрвету.

„Још како“, одговорила је Моргана. „Идете у *древну* Кину. Ево наслова приче коју морате да нађете.“

Извадила је дугачку, танку дрвену траку. Изгледала је као лењир, само што је уместо бројева имала исписана нека чудна слова.

„Некада давно, Кинези су открили како да направе папир. То је једно од најважнијих свет-

ских открића“, почела је Моргана. „Али ви ћете отићи у време пре тога, у време када су књиге писане на тракама од бамбуса, попут ове.“

„Аууу!“, узвикнула је Ени показујући на знакове на бамбусу. „Значи, *ово* је кинеско писмо?“

„Да“, рекла је Моргана. „Као што ми имамо слова, Кинези имају писмо састављено од бројних симбола. Сваки симбол означава по једну ствар или појам. Ови симболи чине наслов

древне кинеске легенде. Морате наћи први рукопис легенде пре него што Царска библиотека буде уништена.“

„Пожури, хајдемо“, рекла је Ени.

„Чекај, потребна нам је књига за истраживање“, рекао је Цек.

„Да, тако је“, рекла је Моргана.

Из набора свог огртача извукла је књигу. На корицама се налазио наслов: *У време првог цара.*

Моргана је предала књигу Цеку.

„Ова књига за истраживање ће вас водити“, рекла је. „Али запамтите, у најмрачнијим тренуцима, може вас спасти *само* древна легенда.“

„Али прво морамо да је нађемо“, додала је Ени.

„Тачно“, казала је Моргана.

Пружила је Цеку траку од бамбуса, а он ју је убацио у ранац.

Цек је гурнуо наочаре на место, а онда показао на насловну страну њихове књиге за истраживање.

„Желим да одемо тамо!“, рекао је.

Ветар се раздувао.

Кућица на дрвету је почела да се врти. Вртела се све брже и брже.

Затим је све постало мирно.

Потпуно мирно.